

[Tinning]

konkret klagesag. Jeg er godt klar over, at en klage over amtet kan havne i ministeriet, og formentlig skal også indenrigsministeren involveres i det, men jeg kunne godt tænke mig at få præciseret, om ministeren ikke vil foretage sig noget som helst, medmindre der kommer en klagesag. Jeg mener, at det eksempel, jeg har fremhævet, ikke er enestående, og ministeren vil næppe heller mene, det er enestående, og det er selvfølgelig uheldigt, hvis kommunerne begynder at ændre på folkeskolelovens administration, fordi der nu skal spares, uden at vi får lejlighed til at tage stilling til det herinde i hvert fald.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Ministeriet ville få meget at bestille, hvis man på alle mulige felter skulle udfærdige detaljerede regler for, hvordan man vil afgøre eventuelle klagesager, hvis de opstår. Jeg beder spørgeren anerkende, at det faktisk ville være helt umuligt. Derimod kan vi selvfølgelig risikere at få klagesager på alle tænkelige felter, og disse sager er det vores pligt at afgøre. Men der er den procedure, at det først skal for amtsrådet, og det er også for at undgå, at for mange ting lander i ministeriet. Den procedure agter jeg at overholde, og den bør jeg overholde. Men det kan vel ikke være så svært at klage, hvis der er nogle, der mener, at man her er gået for vidt; dog vil jeg tilføje, at man vel må formode, at den venlige indstilling over for børnenes behov for skolegang, som hersker her i tinget, og som spørgeren og jeg jo har, nok også trives både i kommunen og i amtet, og derfor må man formode, at man de steder forsøger at sikre børnene så mange skoledage som overhovedet muligt. Men det skal ikke ændre ved det, at der kan klages; en klage vil gå til amtsrådet og kan ende i ministeriet, og så må jeg til den tid tage stilling til den.

Tinning (VS):

Jeg skal blot beklage, at ministeren ikke vil foretage sig noget. Jeg mener selvfølgelig ikke, ministeren skal forsøge at tænke sig frem til, hvor der kunne dukke klagesager op, og så begynde at foretage sig noget på alle de områder, men her er der tale om, at et flertal i folketinget har skåret ned på bloktilskuddene, og at et flertal i folketinget dermed har fremtvunget bl.a. besparelser på vi-

karkontoen. Det bør ikke komme bag på ministeren, at det kan give nogle problemer, og derfor synes jeg ikke, der ville være noget forkert eller forgjort i, at ministeren straks forsøgte at præcisere, under hvilke omstændigheder man kan tillade sig at skære skoleåret ned.

Det kan jeg forstå at ministeren ikke vil, og så må vi afvente, at der bliver klaget, eventuelt i Århus, hvorfra denne konkrete sag kommer, eller andre steder i landet, sådan at vi kan få en videre diskussion.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1163

3) Til *undervisningsministeren* af:

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

»Vil ministeren overveje at give arbejdsløse lærere mulighed for med bevarelse af retten til dagpenge at supplere deres uddannelse med et ekstra linjefag?«

Skriftlig begrundelse

Der er i dag en del arbejdsløse lærere samt lærere, som kun har få vikartimer. Kommunernes økonomiske situation gør, at vikartimerne bliver færre og færre.

De lærere, der bare i få år går arbejdsløse uden mulighed for at undervise, vil hurtigt miste muligheden for at komme i betragtning ved stillingsbesættelser. En mulighed for at vedligeholde uddannelsen og dermed mulighed for ansættelse kunne være erhvervelse af et linjefag.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Det forholder sig sådan, at man som arbejdsløs har lov til at gå på enkeltfagskursus i op til 12 timer om ugen. Det kan man, fordi der ikke er tale om en kompetencegivende uddannelse som sådan, men kun om dele af en uddannelse. Derfor har jeg spurgt ministeren, om man kunne forestille sig, at man kunne få den samme ordning eller regel inden for et andet område, nemlig inden for seminarielovgivningen, sådan at man som arbejdsløs lærer også kunne tage op til 12 timer om ugen inden for et fag på seminariet, herunder et linjefag, som heller ikke ville være en kompetencegivende uddannelse i sig